

दानिएलको पुस्तक - एकचालिसौं नम्बर

पावलको भविष्यवाणीय सेवा: प्राचीन इस्राएललाई आत्मिक इस्राएलसँग जोड्दै

Jeff Pippenger

2024-01-05

प्रेरित पावल प्राचीन इस्राएल र आत्मिक इस्राएलबीचको जोड्ने कडी थिए, किनकि उनको सेवकाइ, उनको नाम, उनका व्यक्तिगत परिस्थितिहरू र उनको भविष्यसूचक कार्य—यी सबैले यस सत्यको साक्षी दिन्छन्। उनले आफूलाई प्रेरितहरूमध्ये सबैभन्दा सानो ठहराए, किनकि उनले परमेश्वरका जनहरूलाई सताएका थिए।

किनकि म प्रेरितहरूमध्ये सबैभन्दा सानो हुँ, र परमेश्वरको मण्डलीलाई सताएको हुनाले प्रेरित कहलिन पनि योग्य छैन। 1 Corinthians 15:19.

रूपान्तरणको समयमा उनलाई दिइएको नाम पावल थियो, जसको अर्थ सानो वा अल्प हुन्छ, किनकि उनी प्रेरितहरूमध्ये सबैभन्दा साना थिए। तैपनि उनको मूल नाम शाऊल थियो, जसको अर्थ “चयन गरिएको” हुन्छ।

तब अननयासले जवाफ दिए, “हे प्रभु, मैले धेरै जनाबाट यस मानिसको विषयमा सुनेको छु—यसले यरूशलेममा तपाईंका सन्तहरूलाई कति धेरै हानि गरेको छ; र यहाँ पनि तपाईंको नाउँ पुकार्ने सबैलाई बाँध्नका निम्ति यससँग प्रधान पूजाहारीहरूबाट अधिकार छ।” तर प्रभुले उसलाई भन्नुभयो, “जाऊ; किनकि यो मेरो निम्ति एक चुनिएको पात्र हो, जसले अन्यजातिहरू, राजाहरू, र इस्राएलका सन्तानहरूका सामु मेरो नाउँ बोक्नेछ” (प्रेरित 9:13-15)।

सुसमाचार अन्यजातिहरूका बीच पुर्‍याउन शाऊल “चयन गरिएको एक पात्र” थियो, तर पहिले उसले परिवर्तन भई पावल (सानो) बन्नु र नम्र तुल्याइनु आवश्यक थियो, किनकि उसलाई सामर्थी हुनुपर्ने थियो। पावलले बुझेका थिए कि उनको बल उनको सानोपनमा, अथवा उनको दुर्बलतामा, पाइन्छ।

र प्रकाशनहरूको प्रशस्तताका कारण म अत्यन्त उचालिन नजाऊँ भनेर, मलाई शरीरमा एउटा काँडा दिइयो—शैतानको दूत, मलाई प्रहार गर्न, ताकि म अत्यन्त उचालिन नजाऊँ। यस विषयमा, त्यो मबाट हटोस् भनेर, मैले प्रभुसँग तीन पटक बिन्ती गरें। अनि उहाँले मसँग भन्नुभयो, “मेरो अनुग्रह तेरो निम्ति पर्याप्त छ; किनकि मेरो शक्ति दुर्बलतामै सिद्ध हुन्छ।” यसकारण म त झन् अधिक प्रसन्नतासाथ आफ्ना दुर्बलताहरूमा नै घमण्ड गर्नेछु, ताकि ख्रीष्टको शक्ति ममाथि वास गरोस्। त्यसैले ख्रीष्टको निम्ति म दुर्बलताहरूमा, अपमानहरूमा, अभावहरूमा, सतावटहरूमा, सङ्कटहरूमा प्रसन्न हुन्छु; किनकि जब म दुर्बल हुन्छु, तब म शक्तिशाली हुन्छु। 2 Corinthians 12:7-10.

साउल “चयन” गरिएका थिए, तर उनी बलियो हुनका लागि सानो बनाइएका थिए (पावल)। उनी अन्यजातिहरूका सुसमाचार पुर्‍याउनका लागि चुनिएका थिए, तर उनी आंशिक रूपमा पुरानो करारसम्बन्धी आफ्नो ज्ञानका कारण पनि चयन गरिएका थिए।

विशेषतः यस कारणले कि म जान्दछु, तपाईं यहूदीहरूका बीचमा प्रचलित सबै रीतिरिवाजहरू र विवादास्पद प्रश्नहरूमा निपुण हुनुहुन्छ; यसकारण म तपाईंलाई विनयपूर्वक बिन्ती गर्दछु कि मेरो कुरा धैर्यपूर्वक सुनिदिनुहोस्। मेरो युवावस्थादेखिको जीवनचर्या, जो आरम्भदेखि नै यरूशलेममा मेरो आफ्नै जातिका बीचमा बितेको थियो, सबै यहूदीहरूले जान्दछन्; तिनीहरूले मलाई आरम्भदेखि नै चिनेका छन्—यदि तिनीहरू साक्षी दिन चाहन्छन् भने—कि हाम्रो धर्मको सबैभन्दा कठोर सम्प्रदायअनुसार म एक फरिसी भएर बाँचें। प्रेरितहरूका काम 26:3-5.

शाऊललाई गमलियेलद्वारा शिक्षा दिइएको थियो, जसलाई पुरानो करारका धर्मशास्त्रका महानतम शिक्षकहरूमध्ये एक मानिन्थ्यो।

अनुरोध स्वीकृत गरियो, र “पावल सिँढीमा उभिए, र मानिसहरूतर्फ हातले इशारा गरे।” त्यस इशाराले तिनीहरूको ध्यान आकर्षित गर्‍यो, जबकि उनको व्यक्तित्वले आदर उत्पन्न गरायो। “अनि जब ठूलो शान्ति भयो, उनले हिब्रू भाषामा तिनीहरूलाई यसो भने, हे मानिसहरू, भाइहरू, र पितृजनहरू, मैले अहिले तिमीहरूका सामु प्रस्तुत गर्ने आफ्नो प्रतिरक्षा सुन।” ती परिचित हिब्रू शब्दहरूको ध्वनि सुन्नासाथ, “तिनीहरू अझ बढी शान्त भए,” र त्यस सर्वव्यापी निस्तब्धतामा उनले यसरी अगाडि भने: “‘म निश्चय नै एक यहूदी मानिस हुँ, किलिकियाको एउटा सहर तारसुसमा जन्मेको, तर यही सहरमा गमलियेलका चरणमा हुर्काइएको, पितृहरूका व्यवस्थाको सिद्ध रीति अनुसार शिक्षा पाएको, र आज तिमीहरू सबैजना जस्तै परमेश्वरप्रति उत्साही भएको।’” प्रेरितका यी कथनहरूलाई कसैले पनि इन्कार गर्न सकेन, किनकि उनले उल्लेख गरेका तथ्यहरू अझै यरूशलेममा जीवित रहेका धेरै जनालाई राम्ररी ज्ञात थिए। प्रेरितहरूका काम, 408।

शाऊललाई आकस्मिक रूपमा चुनिएको थिएन, र पावलको सेवकाइको विशेष उद्देश्यहरूमध्ये एक शाब्दिक इस्राएलको पवित्र इतिहासलाई आत्मिक इस्राएलको पवित्र इतिहाससँग जोड्नु थियो। यस तथ्यसँग सम्बन्धित रूपमा, उनले नयाँ करारको अधिकांश भाग लेखे। उनका लेखनहरूमध्ये एउटा अध्यायले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको रूपरेखाका लागि, साथै तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशको रूपरेखाका लागि पनि आधारको पहिचान गर्दछ। उक्त खण्ड एडभेन्टवादको इतिहासमा एउटा स्मारक हो, जसले एडभेन्टवादको प्रारम्भ र अन्त्यमा बुद्धिमान् र मूर्खबीचको भिन्नतालाई पहिचान गर्दछ।

अब हे भाइहरू हो, हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन र उहाँकहाँ हाम्रो एकसाथ भेला हुने विषयमा हामी तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछौं, कि ख्रीष्टको दिन आइपुगेको छ भन्ने कुरामा तिमीहरू चाँडै मनदेखि विचलित नहोओ, वा व्याकुल नहोओ—न त कुनै आत्माद्वारा, न वचनद्वारा, न त हामीबाट आएजस्तो देखिने कुनै पत्रद्वारा। कुनै उपायले कसैले तिमीहरूलाई छल नगरोस्; किनकि पहिले धर्मत्याग नआएसम्म, र पापको त्यो मानिस, अर्थात् विनाशको पुत्र, प्रकट नगरिएसम्म त्यो दिन आउनेछैन; जसले परमेश्वर भनिने वा पूजा गरिने हरेक कुराको विरोध गर्दछ र आफूलाई ती सबैभन्दा माथि उचाल्दछ; यहाँसम्म कि उसले आफूलाई परमेश्वर ठहराउँदै परमेश्वरको मन्दिरमा बसेर आफू परमेश्वर नै हो भन्ने देखाउँछ। के तिमीहरूलाई सम्झना छैन, कि म तिमीहरूसँग हुँदा मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको थिएँ? अनि अब तिमीहरू जान्दछौ कि के कुराले उसलाई रोकिराखेको छ, ताकि ऊ आफ्नो समयमा प्रकट होस्। किनकि अधर्मको रहस्य त अहिल्यैदेखि क्रियाशील छ; केवल जसले अहिले रोकिरहेको छ, ऊ बाटोबाट हटाइएसम्म रोकिरहनेछ। अनि त्यसपछि त्यो दुष्ट प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभुले आफ्नो मुखको सासले नष्ट गर्नुहुनेछ, र आफ्नो आगमनको तेजले विनाश गर्नुहुनेछ; अर्थात् त्यो जन, जसको आगमन शैतानको कार्यअनुसार सबै सामर्थ्य, चिन्हहरू र झूटा आश्चर्यकर्महरूका साथ हुन्छ, र नाश हुनेहरूमा अधर्मको सबै छलका साथ; किनकि उनीहरूले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि उनीहरू उद्धार पाउन सकून्। अनि यसै कारण परमेश्वरले उनीहरूमा प्रबल भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि उनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्; ताकि सत्यमा विश्वास नगरी अधर्ममा प्रसन्न हुने सबै जना दोषी ठहरून्। २ थेस्सलोनिकी २:१-१२।

यस अंशको सन्दर्भ ख्रीष्ट दोस्रोपटक कहिले फर्कनुहुनेछ भन्ने विचारसँग सम्बन्धित छ। पावलले थेस्सलोनिकीहरूलाई सम्झाउँछन् कि उनले पहिले नै त्यस चिन्ताको उत्तर दिएका थिए, जब उनले भने, “के तिमीहरूलाई सम्झना छैन, कि जब म अझै तिमीहरूसँग थिएँ, मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको थिएँ?” पावलले “हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन, र उहाँकहाँ हामी एकसाथ भेला हुने” विषयमा भाइहरूलाई भ्रममा पारिबाट जोगाउन खोजिरहेका थिए।

इतिहासकारहरूले यो पहिचान गर्छन् कि विलियम मिलरको सन्देशको आधा भाग दानिएल अध्याय आठको पद चौधमा उल्लिखित तेइस सय वर्षको उनको पहिचानमा आधारित थियो। उहाँको सन्देशको अर्को आधा भाग, जसलाई कहिलेकाहीँ मान्यता दिइँदैन, ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसम्बन्धी झूटा शिक्षाहरूको खण्डन गर्ने उहाँको कार्य थियो।

झूटा जेसुइट पद्धतिमा आधारित एउटा प्रमुख झूटा शिक्षा थियो (र अझै पनि छ) जसको विलियम मिलरले निरन्तर विरोध गरे। त्यो झूटा शिक्षा यो थियो कि प्रभुको दोस्रो आगमनभन्दा अघि “लौकिक सहस्राब्दी” भनिने हजार वर्षको शान्तिको काल आउँछ, जसको सिस्टर ह्याइटले पनि विरोध गर्नुभयो।

मिलरको कार्यले ख्रीष्टको वास्तविक पुनरागमनको सत्यलाई पनि स्थापित गरिरहेको थियो, अर्थात् सहस्राब्दीसम्बन्धी उनका समयका विभिन्न प्रचलित मिथ्या धारणाहरूको विरोधमा। २ थिस्सलोनिकीमा पावलले दोस्रो आगमनकै विषयमा सम्बोधन गरिरहेका छन्, त्यसैले उक्त अंश मिलरको वास्तविक दोस्रो आगमनसम्बन्धी बुझाइको एक भाग थियो। त्यो अध्याय मिलरका लागि “वर्तमान सत्य” थियो।

पावलले दोस्रो आगमनसँग सम्बन्धित घटनाहरूको एउटा महत्त्वपूर्ण क्रम पहिचान गर्छन्, र थिस्सलोनिकीहरूलाई किन आफ्नो जीवनकालमै प्रभुको आगमनको अपेक्षा गर्नु हुँदैन भन्ने तर्क पनि प्रस्तुत गर्छन्। पावल भन्छन्, “अब, हे भाइहरूहो, हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमनको विषयमा, र उहाँसँग हाम्रो एकत्रित हुने कुराको विषयमा, हामी तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछौं।” “बिन्ती गर्दछौं” भन्ने शब्दको अर्थ प्रश्नोत्तरद्वारा जाँच गर्नु हो। पावलले दोस्रो आगमनसँग सम्बन्धित तत्त्वहरूको तर्कपूर्ण विवेचना गर्दैछन् र आफ्ना श्रोताहरूलाई एक प्रकारको प्रश्नोत्तरमार्गबाट अगुवाइ गरिरहेका छन्, जसको उद्देश्य उहाँका श्रोताहरूले उहाँको तर्कको विश्लेषण गर्नु हो।

उहाँको तर्कको संरचना यस्तो छ कि ख्रीष्ट दोस्रो पटक फर्कनुभन्दा पहिले पापत्वको पहिचान हुनुपर्छ र त्यसले शासन गर्नुपर्छ, अनि पापत्व इतिहासमा प्रकट हुनुभन्दा पहिले धर्मत्याग हुनुपर्छ। त्यो धर्मत्याग अझै भविष्यकै कुरा थियो, त्यसैले पापत्वको उदय त्यसभन्दा पनि पछि पर्ने कुरा थियो। त्यसो भए, ख्रीष्टको पुनरागमन चाँडै हुन लागेको छ भनी सोचेर कसरी कोही भ्रममा पर्न सक्थ्यो? धर्मत्यागपछि प्रकट हुने त्यो शक्ति वास्तवमा कुन हो भन्ने स्थापित गर्न उहाँले पापत्वका धेरै प्रतीकहरू प्रयोग गर्नुहुन्छ। उहाँले पापत्वलाई “पापको मानिस,” त्यो “दुष्ट,” “विनाशको पुत्र,” र “अधर्मको रहस्य” भन्नुहुन्छ। सिस्टर ह्याइट स्पष्ट हुनुहुन्छ कि यी सबै पापत्वलाई चिनाउने प्रतीकहरू हुन्।

“तर ख्रीष्टको आगमनभन्दा अघि, अगमवाणीमा पूर्वकथित धार्मिक संसारका महत्त्वपूर्ण घटनाक्रमहरू घटित हुनुपर्ने थियो। प्रेरितले घोषणा गरे: ‘मनमा चाँडै विचलित नहोओ, न त कुनै आत्माद्वारा, न कुनै वचनद्वारा, न त हामीबाट आएको जस्तो पत्रद्वारा व्याकुल होओ, मानौं ख्रीष्टको दिन नजिक आइपुगेको छ। कुनै पनि उपायले कसैले तिमीहरूलाई छल नगरोस्; किनकि पहिले धर्मत्याग नआउँदासम्म, र पापको त्यो मानिस, अर्थात् विनाशको पुत्र, प्रकट नगरिँदासम्म, त्यो दिन आउनेछैन; जसले आफूलाई परमेश्वर भनिने वा पूजिने हरेक कुरा भन्दा विरोध गर्छ र आफूलाई उच्च पाछ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरकै मन्दिरमा परमेश्वरझैं बसेर आफू नै परमेश्वर हुँ भनेर देखाउँछ।’

“पावलका वचनहरूको गलत अर्थ लगाइनु हुँदैनथ्यो। यो शिक्षा दिइनु हुँदैनथ्यो कि उनले, विशेष प्रकाशद्वारा, थिस्सलोनिकीहरूलाई ख्रीष्टको आसन्न आगमनबारे चेतावनी दिएका थिए। यस्तो धारणा विश्वासमा भ्रम उत्पन्न गराउने थियो; किनकि निराशाले प्रायः अविश्वासतर्फ डोर्‍याउँछ। त्यसैले प्रेरितले भाइहरूलाई उनीबाट आएको भनी कुनै यस्तो सन्देश ग्रहण नगर्न चेतावनी दिए, र उनले अगमवक्ता दानिएलद्वारा यति स्पष्ट रूपमा वर्णन गरिएको पोपसत्ताको शक्ति अझै उठ्न बाँकी थियो र परमेश्वरका जनहरूको विरुद्ध युद्ध गर्नेछ भन्ने तथ्यलाई जोड दिए। जबसम्म यस शक्तिले आफ्नो घातक र ईशान्दितात्मक काम पूरा नगरेको हुँदैन, तबसम्म मण्डलीले आफ्नो प्रभुको आगमनको प्रतीक्षा गर्नु व्यर्थ हुने थियो। ‘के तिमीहरूलाई सम्झना छैन,’ पावलले सोधे, ‘कि म अझै तिमीहरूसँग हुँदा मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको थिएँ?’”

“साँचो मण्डलीमाथि आइपर्ने परीक्षाहरू अत्यन्तै भयावह हुनेथिए। प्रेरितले लेखिरहनुभएको त्यही समयमा पनि ‘अधर्मको रहस्य’ ले पहिले नै काम गर्न थालेको थियो। भविष्यमा हुने विकासहरू ‘शैतानको कार्यअनुसार सम्पूर्ण शक्ति, चिन्हहरू र झूटा आश्चर्यकर्महरूसहित, अनि नाश हुनेहरूमा अधर्मको सबै छलकपटसहित’ हुनेथिए।”

“‘सत्यको प्रेम’ ग्रहण गर्न इन्कार गर्नेहरूबारे प्रेरितको कथन विशेष रूपमा गम्भीर छ। सत्यका सन्देशहरूलाई जानाजानी अस्वीकार गर्ने सबैका विषयमा उनले घोषणा गरे, ‘यस कारणले परमेश्वरले तिनीहरूलाई बलियो भ्रम

पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटमा विश्वास गरून्; ताकि सत्यमा विश्वास नगर्ने, तर अधर्ममा आनन्द मान्ने सबै दोषी ठहरिऊन्।' मानिसहरूले परमेश्वरले आफ्नो कृपामा उनीहरूकहाँ पठाउनुहुने चेतावनीहरूलाई दण्डविना अस्वीकार गर्न सक्दैनन्। जो यी चेतावनीहरूबाट विमुख भइरहन दृढ रहन्छन्, तिनीहरूबाट परमेश्वरले आफ्नो आत्मा फिर्ता लिनुहुन्छ, र उनीहरूलाई उनीहरूले प्रेम गर्ने छलहरूकै अधीनमा छोडिदिनुहुन्छ।" प्रेरितहरूका काम, 265, 266।

यद्यपि सिस्टर ह्याइटले पावलको उक्त अंशमा उल्लिखित "पापको मानिस," "त्यो दुष्ट," "विनाशको पुत्र," र "अधर्मको रहस्य" लाई प्रत्यक्ष रूपमा पहिचान गरी त्यसलाई "पापीय शक्ति" भनी सम्बोधन गर्छिन्, तथापि उनी त्यसभन्दा बढी कुरा भन्छिन्। उनले देखाउँछिन् कि रोमका पोपलाई पहिचान गर्न पावलले प्रयोग गरेका यी प्रतीकहरू दानिएलको पुस्तकबाट स्थापित गरिएका थिए, जब उनले भनिन्, "यसकारण प्रेरितले भाइहरूलाई आफूबाट आएको भनेर कुनै यस्तो सन्देश स्वीकार नगर्न चेतावनी दिए, र उनले यो तथ्यलाई जोड दिए कि अगमवक्ता दानिएलद्वारा यति स्पष्ट रूपमा वर्णन गरिएको पापीय शक्ति अझै उदय हुन बाँकी थियो र परमेश्वरका जनहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्ने थियो। जबसम्म यस शक्तिले आफ्नो घातक र ईश्वरनिन्दात्मक काम पूरा नगर्नेथियो, तबसम्म मण्डलीले आफ्ना प्रभुको आगमनको प्रतीक्षा गर्नु व्यर्थ हुनेथियो।" पावलले थिस्सलोनिकीहरूलाई दिएको सन्देशको त्यो भाग, जसले पापतन्त्रलाई पहिचान गराउँछ, दानिएल अध्याय एघार, पद छत्तीसमा आधारित गरेका थिए।

अनि त्यो राजाले आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ; र उसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र आफूलाई प्रत्येक देवताभन्दा महान् ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा आश्चर्यजनक कुराहरू बोल्नेछ, र क्रोध पूरा नहुँदासम्म उन्नति गर्नेछ; किनकि जे निर्धारित गरिएको छ, त्यो अवश्य पूरा हुनेछ। दानियल ११:३६।

जब पावलले पोपलाई "जो विरोध गर्दछ, र परमेश्वर भनिने वा पूजा गरिने हरेक कुराभन्दा आफूलाई उच्च तुल्याउँछ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरझैँ परमेश्वरको मन्दिरमा बस्दछ, र आफू नै परमेश्वर हो भनी देखाउँछ" भनेर चिनाउँछन्, तब पावलले अगमवक्ता दानिएलले वर्णन गरेको त्यही "राजा"लाई पुनर्व्यक्त गरिरहेका थिए, जसले "आफ्नो इच्छाअनुसार" काम गर्‍यो, र आफूलाई "उच्च तुल्यायो" तथा "हरेक देवताभन्दा माथि" "महान् तुल्यायो।" पोप नै त्यो राजा हो जसले "देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा अचम्मका कुरा" बोल्दछ, र पोप नै त्यो शक्ति हो जो पहिलो "क्रोध" १७९८ मा "पूरा" नहुन्जेल "समृद्ध" हुनेथियो।

दानिएल ११ अध्यायको ३६ पद सन् १९८९ मा भएको ज्ञानको वृद्धिलाई ठीक प्रकारले बुझ्नका लागि बिल्कुलै अत्यावश्यक छ। यस कारण, उक्त पदमा उल्लेख गरिएको राजा फ्रान्स हो भन्ने झूटा शिक्षा, जसलाई उरियाह स्मिथले प्रस्तुत गरे, एडभेन्टादको पहिलो पुस्तामै (१८६३ देखि १८८८) प्रवेश गराइयो। स्मिथले ३६ पदको पाठलाई "the" king ("उक्त" राजा, जो अघिल्ला पदहरूमा वर्णन गरिएको पापतन्त्र हो) बाट "a" king ("एउटा" राजा, कुनै पनि राजा) मा परिवर्तन गरे, ताकि रोमको उपासनाशैलीका विशेषताहरू नास्तिक फ्रान्समाथि आरोपित गर्न सकून्; तर त्यो त केवल ४० पद र त्यसपछिका पदहरूमा टर्की नै उत्तरको राजा हो भन्ने आफ्नो प्रिय सिद्धान्त अगाडि सार्ने प्रारम्भिक आधार मात्र थियो।

शैतानले आरम्भमै यस तथ्यलाई अस्पष्ट पार्न थाल्यो कि उक्त पदमा उल्लेख गरिएको राजा पोपतन्त्र हो, र यही तथ्यका लागि दानिएलको साक्षीलाई दोस्रो साक्षीद्वारा पुष्टि गर्ने प्रेरित पावल नै हुन्। सिस्टर ह्याइटले तेस्रो साक्षी प्रदान गर्नुभयो।

शैतानले त्यस पदमा उल्लेख गरिएको राजा पोप हो भन्ने सत्यलाई मात्र अस्पष्ट पार्न खोजेन, तर त्यस पदमा निहित सत्यलाई गलत दिशातर्फ मोडेर, त्यस पदमा रहेको "आक्रोश" ले के प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने महत्त्वलाई पनि अस्पष्ट बनायो। त्यस पदमा उल्लिखित पोपतन्त्र १७९८ सम्म समृद्ध हुने थियो, जब त्यसलाई यसको घातक घाउ दिइयो। सन् १७९८, ईसा पूर्व ७२३ मा आरम्भ भई इस्राएलको उत्तरी राज्यको विरुद्ध कार्यान्वित गरिएको परमेश्वरको आक्रोशका दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको अन्त्य हो।

यदि एड्भेन्टवादले 1863 मा “सात पटक” को प्रतिरक्षा गर्दै त्यसलाई दृढतापूर्वक कायम राखेको भएको भए, पद छत्तीसबारे उरियाह स्मिथले यस्तो मूर्खतापूर्ण कुरा चलाउन पाउनु वस्तुतः असम्भव हुने थियो, किनकि “क्रोध” लाई परमेश्वरको “सात पटक” को पहिलो क्रोधको प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा बुझिने थियो, त्यसैले त्यसको फ्रान्ससँग कुनै प्रकारको सम्बन्ध रहने थिएन। 1989 मा भएको ज्ञानको वृद्धि उक्त खण्डमा पावलद्वारा समर्थन गरिएको छ, र यही कारणले सत्यको प्रेम ग्रहण नगर्ने, तर प्रबल भ्रमलाई ग्रहण गर्नेहरूबारे उक्त खण्डमा पावलले दिएको चेतावनी, पावलले उक्त खण्डमा प्रस्तुत गरेका सत्यहरूलाई अस्वीकार गर्नुको परिणामस्वरूप घटित हुन्छ। ती सत्यहरूमध्ये एउटा दानिएल अध्याय 11, पद 40 देखि 45 सम्ममा उत्तरका राजाको सही पहिचान हो।

यस खण्डमा, जब पावलले रोमका पोपको पहिचान गरिसक्छन्, तब उनले ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसम्म पुर्‍याउने, जगतको अन्त्यमा हुने घटनाहरूको एक क्रम पहिचान गर्छन्, जुन यस खण्डको विषय हो। उनी भन्छन्, “तब त्यो दुष्ट प्रकट हुनेछ।” त्यो “दुष्ट” पोप नै हो, “जसलाई प्रभुले आफ्नो मुखको आत्माद्वारा नाश गर्नुहुनेछ, र आफ्नो आगमनको तेजद्वारा विनाश गर्नुहुनेछ।” त्यसपछि पावल भन्छन्, “त्यही, जसको आगमन शैतानको कार्यअनुसार सबै शक्ति, चिन्हहरू, र झूटा आश्चर्यकर्महरूसहित हुन्छ।” येशू नै हुनुहुन्छ “जसको आगमन शैतानको कार्यअनुसार हुन्छ।”

शैतानको चमत्कारिक कार्य चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थादेखि मिखाएल उठ्नुभई मानिसको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुने समयसम्मको अवधि हो। अनुग्रह-अवधि समाप्त भएको समयदेखि खन्याइने सात अन्तिम विपत्तिहरूका दौरान, ख्रीष्ट फर्किआउँदासम्म, शैतानले कुनै पनि चमत्कार गर्दैन।

“ख्रीष्ट भन्नुहुन्छ, ‘तिनीहरूका फलद्वारा तिमीहरूले तिनीहरूलाई चिन्नेछौ।’ यदि ती व्यक्तिहरू, जसद्वारा चङ्गाइका कार्यहरू सम्पन्न गरिन्छन्, यस्ता प्रकट घटनाहरूका कारण परमेश्वरको व्यवस्थाप्रतिको आफ्ना उपेक्षालाई क्षमा गर्न प्रवृत्त हुन्छन् र अवज्ञामा निरन्तर रहिरहन्छन्, यद्यपि तिनीहरूसित कुनै पनि र हरेक परिमाणसम्म शक्ति होस्, त्यसबाट तिनीहरूसित परमेश्वरको महान् शक्ति छ भन्ने निष्कर्ष निस्कँदैन। बरु, त्यो त महान् छलकर्ताको चमत्कार-कार्य गर्ने शक्ति हो। ऊ नैतिक व्यवस्थाको उल्लङ्घनकर्ता हो, र मानिसहरूलाई त्यसको वास्तविक स्वरूपप्रति अन्धो तुल्याउन उसले आफूले साधन सक्ने हरेक उपाय प्रयोग गर्दछ। हामीलाई चेतावनी दिइएको छ कि अन्तिम दिनहरूमा उसले चिन्हहरू र झूटा आश्चर्यकर्महरूद्वारा कार्य गर्नेछ। र उसले यी आश्चर्यकर्महरू अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसम्म निरन्तर गरिरहनेछ, ताकि तिनीलाई उसले यस कुराको प्रमाणका रूपमा देखाउन सकोस् कि ऊ अन्धकारको होइन, उज्यालोको दूत हो।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 911.

पावलले पहिचान गराउँछन् कि पापसीको प्रकट हुनु भन्दा अघि एक पतन आउने थियो, र ख्रीष्टको दोस्रो आगमन शैतानको आश्चर्यजनक कार्यपछि “पछि” हुने थियो। शैतानको आश्चर्यजनक कार्य संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवार-व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, र अनुग्रह-अवधिको अन्त्य तथा अन्तिम सात विपत्तिहरूको आगमनमा समाप्त हुन्छ। शैतानको आश्चर्यजनक कार्य संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवार-व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ।

“परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्दै पोपसत्ताको संस्थालाई लागू गर्ने आदेशद्वारा, हाम्रो राष्ट्रले आफूलाई धार्मिकताबाट पूर्णतः विच्छेद गर्नेछ। जब प्रोटेस्टेन्टवादले रोमी शक्तिको हात समाल्न खाडलपारि आफ्नो हात फैलाउनेछ, जब त्यसले स्पिरिचुअलिज्मसँग हातेमालो गर्न अतल खाडमाथि हात बढाउनेछ, जब यस त्रिविध एकताको प्रभावअन्तर्गत हाम्रो देशले प्रोटेस्टेन्ट तथा गणतान्त्रिक शासनको रूपमा आफ्नो संविधानका प्रत्येक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेछ, र पोपीय असत्यता तथा भ्रमहरूको प्रसारका लागि प्रबन्ध गर्नेछ, तब हामी जान्न सक्छौं कि शैतानका अद्भुत क्रियाकलापको समय आएको छ र अन्त नजिक छ।” Testimonies, volume 5, 451.

आइतबारको व्यवस्था छैटौँ राज्यको अन्त हो, अर्थात् प्रकाशको पुस्तकको अध्याय तेह्रको पृथ्वीको पशु। पृथ्वीको पशुले सन् १७९८ मा पोपसत्ताको एक हजार दुई सय साठी वर्षे शासनको अन्त्यमा राज्य गर्न आरम्भ गर्‍यो।

त्यसकारण पोपसत्ता सन् ५३८ मा प्रकट भयो, यद्यपि संसारमाथि नियन्त्रण कायम गर्ने उसको कार्य पौलले आफ्ना शब्दहरू लेख्दा नै सक्रिय भइसकेको थियो। सन् ५३८ भन्दा पहिले, परमेश्वरको मन्दिरमा बसेको पापको मानिस प्रकट हुनुअघि नै एक महान् पतन हुनुपर्ने थियो।

ख्रीष्टियन मण्डलीले सम्राट् कन्स्टान्टाइनद्वारा प्रतीकित गरिएझैं मूर्तिपूजक धर्मसँग सम्झौता गर्दा उत्पन्न भएको पतनलाई पर्गामसको मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। पावलले ख्रीष्टको दोस्रो आगमनअधिका अवश्य घट्नुपर्ने भविष्यसूचक मार्गचिह्नहरू पहिचान गरिरहेका थिए। उनले थेसलोनिकीहरूलाई पहिले सिकाएका कुराहरू पुनः स्मरण गराइसकेपछि, के उनले तिनीहरूलाई यी सत्यहरू पहिले नै सिकाएका थिए भन्ने कुरा तिनीहरूले सम्झँदैनन् र? त्यसपछि उनले तिनीहरूलाई यो पनि सम्झाइदिए कि उनले तिनीहरूलाई यस्तो शक्ति “withholdeth” अर्थात् पापासत्तालाई रोकिरहनेछ, “that” पापासत्ता “might be revealed in his time” भनेर सिकाएका थिए। “withholdeth” शब्दको अर्थ रोक्नु हो। यही खण्डमा पछि “withholdeth” शब्दलाई “now letteth” भनेर अनुवाद गरिएको छ।

यसकारण उक्त खण्डलाई यसरी सही रूपमा प्रस्तुत गरिन्छ; “र अब तिमीहरू जान्दछौ कि कुन कुराले पापतन्त्रलाई रोकिराखेको छ, ताकि पापतन्त्र आफ्नै समयमा प्रकट होस्। किनकि अधर्मको रहस्य (पापतन्त्र) त अहिल्यैदेखि कार्यरत छ: तर जसले अहिले पापतन्त्रलाई रोकिराखेको छ, उसले आफू बाटोबाट हटाइए नपाएसम्म पापतन्त्रलाई रोकिरहनेछ।” जब विलियम मिलरले थिस्सलोनिकीहरूमा रहेको यस खण्डलाई चिने, तब उनले बुझे कि सन् 538 मा पापतन्त्रलाई पृथ्वीको सिंहासनमा आरोहण गर्नबाट रोक्ने शक्ति मूर्तिपूजक रोम थियो, र मूर्तिपूजक रोम “बाटोबाट हटाइए” नपाएसम्म पापकीय शक्तिको उदयलाई रोकिरहने थियो।

“मैले डिइस्ट भएको ती बाह्र वर्षको अवधिमा भेटाउन सकिने सबै इतिहासहरू पढें; तर अब म बाइबललाई प्रेम गर्न थालेको थिएँ। त्यसले येशूको विषयमा शिक्षा दिन्थ्यो! तर अझै पनि बाइबलको धेरै अंश मेरो लागि अन्धकारमय थियो। सन् 1818 वा 19 मा, एक मित्रसँग वार्तालाप गर्दै गर्दा—जसलाई म भेट्न गएको थिएँ, र जसले म डिइस्ट हुँदा मलाई चिनेका थिए र मेरा कुराहरू सुनेका थिए—उसले केही अर्थपूर्ण ढंगले सोध्यो, ‘तिमी यस पदको बारेमा के सोच्छौ, र त्यसको?’ डिइस्ट हुँदा मैले आपत्ति जनाउने पुराना पदहरूलाई संकेत गर्दै। उसले के गर्न खोजेको हो, म बुझें, र उत्तर दिएँ—यदि तिमीले मलाई समय दिन्छौ भने, म तिमीलाई तिनको अर्थ बताउनेछु। ‘तिमीलाई कति समय चाहिन्छ?’ मलाई थाहा छैन, तर म बताउनेछु, मैले उत्तर दिएँ, किनकि परमेश्वरले यस्तो प्रकाश दिनुभएको हो, जुन बुझ्नै नसकिने हो, भन्ने कुरा म विश्वास गर्न सक्दिनथें। त्यसपछि मैले आफ्नो बाइबल अध्ययन गर्ने संकल्प गरें, यो विश्वास गर्दै कि पवित्र आत्माको के अभिप्राय गर्नुभएको हो, त्यो म पत्ता लगाउन सक्नेछु। तर मैले यो संकल्प गर्नेबित्तिकै मेरो मनमा यो विचार आयो—‘मानौं तिमीले यस्तो खण्ड भेट्यौ जुन तिमीले बुझ्न सक्दैनौ भने, तिमी के गर्नेछौ?’ त्यसपछि बाइबल अध्ययन गर्ने यो विधि मेरो मनमा आयो:—म त्यस्ता खण्डहरूका शब्दहरू लिनेछु, र तिनलाई बाइबलभरि पछ्याउनेछु, र यसरी तिनको अर्थ पत्ता लगाउनेछु। मसँग क्रुडेनको कन्कोर्डेन्स थियो, जुन मेरो विचारमा संसारकै सर्वोत्तम हो; त्यसैले मैले त्यो र मेरो बाइबल लिएँ, र आफ्नो मेजमा बसेँ, र अरू केही पनि पढिँनँ, थोरै समाचारपत्रहरूबाहेक, किनकि मेरो बाइबलले के अर्थ दिन्छ भन्ने कुरा जान्ने मेरो दृढ निश्चय थियो।

“मैले उत्पत्तिबाट सुरु गरें, र बिस्तारै पढ्दै गएँ; अनि जब म यस्तो कुनै पदमा पुगें जसलाई म बुझ्न सक्दिनथें, त्यसको अर्थ के हो भनी पत्ता लगाउन मैले सम्पूर्ण बाइबलमा खोजी गरें। यसरी जब मैले बाइबललाई पूरा अध्ययन गरिसकेँ, ओ, सत्य कति उज्ज्वल र महिमायम देखापऱ्यो! मैले त्यही कुरा भेट्दाँ जुन म तपाईंहरूलाई प्रचार गर्दै आएको छु। म यस कुरामा सन्तुष्ट भएँ कि ती सात समयहरू 1843 मा समाप्त भएका थिए। त्यसपछि म 2300 दिनहरूकाहाँ आएँ; तिनले मलाई उही निष्कर्षमा पुऱ्याए; तर मुक्तिदाता कहिले आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने कुरा पत्ता लगाउने मेरो कुनै विचार थिएन, र म त्यसलाई विश्वास गर्न सक्दिनथें; तर त्यो ज्योति ममाथि यति प्रबल रूपमा पर्यो कि मैले के गर्ने हो, थाहा पाइँनँ। अब, मैले सोचें, मैले एडी र जुत्ता लगाउनुपर्छ; म बाइबलभन्दा छिटो अघि बढ्नेछैनँ, र त्यसभन्दा पछि पनि पर्नेछैनँ। बाइबलले जे सिकाउँछ, म त्यसैलाई दृढतापूर्वक समातिरहनेछु। तर अझै पनि केही पदहरू थिए, जसलाई म बुझ्न सक्दिनथें।”

“बाइबल अध्ययन गर्ने उनको सामान्य विधिको यति नै कुरा भयो। अर्को अवसरमा उनले हाम्रो सामुनेको पाठको अर्थ—‘दैनिक’ को अर्थ—निरूपण गर्ने आफ्नो तरिका यसरी व्यक्त गरे। ‘म अगाडि पढ्दै गएँ,’ उनले भने, ‘र दानिएल बाहेक यो पाइने अर्को कुनै स्थान मैले भेटाउन सकिनँ। त्यसपछि मैले त्यससँग सम्बन्धित ती शब्दहरू लिएँ, “हटाइनेछ।” उसले दैनिकलाई हटाइदिनेछ, “जुन समयदेखि दैनिक हटाइनेछ,” आदि। म पढ्दै गएँ, र मलाई लाग्यो, यस पाठमाथि कुनै प्रकाश पाउनेछैन; अन्ततः म 2 थिस्सलोनिकी 2:7-8 मा पुगें। “किनकि अधर्मको रहस्य त अघिदेखि नै कार्यरत छ; केवल अहिले रोक्नेले रोकिरहनेछ, जबसम्म त्यो बाटोबाट हटाइँदैन; अनि त्यसपछि त्यो दुष्ट प्रकट हुनेछ,” आदि। अनि जब म त्यस पाठमा पुगें, ओ, सत्य कति स्पष्ट र गौरवशाली देखापऱ्यो! त्यही रहेछ! त्यही नै “दैनिक” हो! अब, ‘अहिले रोक्ने,’ वा बाधा दिने, भन्नाले पावलको अभिप्राय के हो? ‘पापको मानिस,’ र ‘त्यो दुष्ट’ भन्नाले पोपेरी अभिप्रेत छ। अब, पोपेरी प्रकट हुनबाट कुन कुराले बाधा दिन्छ? किन, त्यो त पगानवाद हो; त्यसो भए, “दैनिक” भन्नाले पगानवाद नै बुझिनुपर्छ।’ William Miller, Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65, 66.”

दानियेलको पुस्तकमा “नित्य” भन्ने पद मूर्तिपूजकत्वको प्रतीक हो भन्ने समझ बिना, मिलरले आफ्नो भविष्यवाणीसम्बन्धी संरचना निर्माण गर्न प्रयोग गरेको रूपरेखा विकसित गर्न अत्यन्त कठिनाई भोग्नुपर्थ्यो। “नित्य” दानियेलको पुस्तकमा पाँच पटक पाइन्छ, र त्यसपछि सधैं पोपतन्त्रको एक प्रतीक आउँछ। दानियेलको पुस्तकमा “नित्य” मूर्तिपूजकत्व हो भन्ने प्रमाण पावलको थिस्सलोनिकीहरूलाई लेखिएको पत्रमा पाइन्छ। परमेश्वरको वचनमा पाइने सबैभन्दा गम्भीर चेतावनीहरूमध्ये एक त्यहीँ अवस्थित छ, किनकि त्यहाँ पावलले स्पष्ट रूपमा भन्छन् कि सत्यलाई प्रेम नगर्नेहरूलाई प्रबल भ्रम पठाइनेछ। थिस्सलोनिकीहरूमा उद्देश्यपूर्वक राखिएको सत्य भनेको मूर्तिपूजकत्वको पोपतन्त्रसँगको सम्बन्धको पहिचान थियो, र त्यस सत्यलाई अस्वीकार गर्नु भनेको त्यस अस्वीकारको परिणामस्वरूप प्रबल भ्रम अवश्य आउनेछ भन्ने कुरा सुनिश्चित गर्नु हो।

हामी यो विषयलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

आफ्नै स्थानमा ठिठ्याइरहो, र चकित होओ; चिच्याओ, अनि विलाप गर: तिनीहरू मतवाला छन्, तर दाखमद्यले होइन; तिनीहरू डगमगाउँछन्, तर मदिराले होइन। किनकि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि गहिरो निद्राको आत्मा खन्याउनुभएको छ, र तिमीहरूका आँखाहरू बन्द गरिदिनुभएको छ; अगमवक्ताहरू र तिमीहरूका शासकहरू, दर्शीहरूलाई उहाँले ढाकिदिनुभएको छ। अनि सबै दर्शन तिमीहरूका निम्ति मोहर लगाइएको पुस्तकका वचनजस्तै भएको छ, जुन मानिसहरूले विद्वान् व्यक्तिलाई यसो भन्दै दिन्छन्, “कृपया यो पढ्नुहोस्”; र उसले भन्छ, “म पढ्न सक्दिनँ; किनकि यसमा मोहर लगाइएको छ।” अनि त्यो पुस्तक अशिक्षित व्यक्तिलाई यसो भन्दै दिइन्छ, “कृपया यो पढ्नुहोस्”; र उसले भन्छ, “म अशिक्षित छु।” यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो, “यस कारण कि यो मानिसजाति आफ्नो मुखले मेरो नजिक आउँछ, र आफ्ना ओठले मेरो आदर गर्छ, तर आफ्नो हृदय मबाट टाढा लगेको छ, र मप्रतिको तिनीहरूको भय मानिसहरूका आज्ञाद्वारा सिकाइएको छ: त्यसैले, हेर, म यस मानिसजातिका बीचमा अचम्मको काम, हो, अचम्मको काम र विस्मयकारी कार्य गर्न अघि बढ्नेछु; किनकि तिनीहरूका बुद्धिमान् जनहरूको बुद्धि नष्ट हुनेछ, र तिनीहरूका सूझबूझ भएका जनहरूको समझ लुकाइनेछ। हाय तिनीहरूलाई, जो आफ्नो सल्लाह परमप्रभुबाट गहिराइमा लुकाउन खोज्छन्, र जसका कामहरू अन्धकारमा हुन्छन्, अनि जो भन्छन्, ‘हामीलाई कसले देख्छ?’ र ‘हामीलाई कसले जान्दछ?’ निश्चय नै, तिमीहरूको सबै कुरा उल्ट्याउने चाल कुम्हारको माटोसरह ठहरिनेछ; किनकि के बनाइएको वस्तुले आफ्नो बनाउनेबारे यसो भन्ना, ‘उसले मलाई बनाएको होइन’? अथवा के आकार दिइएको वस्तुले आफ्नो आकार दिने बारे यसो भन्ना, ‘उसमा कुनै समझ थिएन’?” यशैया 29:9-16।